

Pojezierze Myśliborskie – projektowana powierzchnia ok. 4 262,8 ha

Formy ochrony przyrody istniejące: rezerwat przyrody „Tchórzyno”, obszar chronionego krajobrazu „B” Myślibórz oraz użytki ekologiczne – „Olsy w Leśnictwie Lipiany”, „2 wyspy na jeziorze Sitno” i „Obiekty na terenie Nadleśnictwa Myślibórz”.

Ostoja obejmuje kilka jezior (największe z nich to Będzin, Chłop, Tchórzyno, Sitno, Świdno, Grodzkie i Łubie) wraz z przyległymi torfowiskami. Na terenach wyżej położonych znajdują się grądy i buczyny (drzewostan bukowy w wieku 130 lat zbliżony do naturalnego), w obniżeniach – fragmenty łągów i olsów. Jeziora – mezotroficzne i eutroficzne otoczone są lasami, torfowiskami i wilgotnymi łąkami. W jeziorach alkalitroficznych występują podwodne łąki ramienic oraz jeziora. W bagiennej części nad jeziorami znajdują się osady gytii jeziornej. Walory przyrodnicze ostoi potwierdza ustanowienie na tym obszarze 3 ostoi CORINE.

Ostateczne granice ostoi zostaną określone wraz z uchwaleniem planu ochrony, natomiast wstępne propozycje granic obszaru wyznaczają następujący udział powierzchni obszaru w gminie: Myślibórz 61,4%, Kozienice 24,4% i Lipiany 14,1%.

Przegląd najważniejszych siedlisk przyrodniczych i ich udziału w powierzchni obszaru (%) kwalifikujących ostoję zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Komisji Europejskiej 92/43/EEC:

łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe	3,10
starorzecza i inne naturalne; eutroficzne zbiorniki wodne	16,80
torfowiska alkaliczne	6,00
twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic	13,00

Police-kanaly – projektowana powierzchnia ok. 0,1 ha – 100,0% w gminie Police

Sieć podziemnych kanałów długości ok. 4 000 m, stanowią pozostałość po przedwojennej fabryce paliw lotniczych. Największe zimowisko nietoperzy na Pomorzu Zachodnim (780 osobników – sezon zimowy 2003).

Ostoja Goleniowska – projektowana powierzchnia ok. 8 453,6 ha

Formy ochrony przyrody istniejące: rezerwat przyrody „Cisy Rokickie” oraz zespoły przyrodniczo-krajobrazowe „Bór bagienny” i „Przybiernowskie Cisy”.

Najcenniejsze obiekty Puszczy Goleniowskiej, położone nad rzekami: Gowienicą, Stepnicą i Wolczenicą oraz rynnami subglacialnymi z licznymi oczkami torfowisk wysokich. W okolicach rzeki Gowienicy rozciąga się rynna ze źródłiskową olszyną. Szczególnym walorem tego obszaru jest doskonale wykształcone starorzecze i inne naturalne eutroficzne zbiorniki wodne. Wyjątkową wartością ostoi jest występowanie dużej, dynamicznie rozwijającej się populacji cisa *Taxus baccata*.

Ostateczne granice ostoi zostaną określone wraz z uchwaleniem planu ochrony, natomiast wstępne propozycje granic obszaru wyznaczają następujący udział powierzchni obszaru w gminie:

Goleniów	10,8%	Przybiernów	45,8%
Nowogard	12,9%	Stepnica	10,7%
Osina	19,8%		

Przeгляд najważniejszych siedlisk przyrodniczych i ich udziału w powierzchni obszaru (%) kwalifikujących ostoję zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Komisji Europejskiej 92/43/EEC:

lasy łęgowe i nadrzeczne zarośla wierzbowe	6,00
lasy mieszane na wydmach nadmorskich	1,50
nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników	5,00
obniżenia dolinkowe i pła mszarne	5,00
starorzecza i inne naturalne eutroficzne zbiorniki wodne	15,00

Słowińskie Błoto – projektowana powierzchnia ok. 228,1 ha

Obszar także proponowany do objęcia ochroną rezerwatową.

Torfowisko kopałowe typu bałtyckiego na południowej granicy zasięgu geograficznego tego typu torfowisk w Europie, położone na wododziale rzek Grabowej i Wieprzy. W całości najlepiej zachowane torfowisko kopałowe na Pomorzu, prawdopodobnie również w kraju.

Ostateczne granice ostoi zostaną określone wraz z uchwaleniem planu ochrony, natomiast wstępne propozycje granic obszaru wyznaczają następujący udział powierzchni obszaru w gminie Darłowo – 100,0%.

Przeгляд najważniejszych siedlisk przyrodniczych i ich udziału w powierzchni obszaru (%) kwalifikujących ostoję zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Komisji Europejskiej 92/43/EEC:

bory i lasy bagienne	36,19
torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji	9,05

Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski – projektowana powierzchnia ok. 18 017,7 ha

Formy ochrony przyrody istniejące: rezerwat przyrody „Liwia Łuża”, użytek ekologiczny Ekopark Wschodni, Obszar Chronionego Krajobrazu „Koszaliński Pas Nadmorski”.

Ostoja sieci Corine nr 18, Ostoja sieci Corine nr 63.

Ostoja obejmuje najlepiej zachowany fragment zróżnicowanego geomorfologicznie wybrzeża Bałtyku: brzegi klifowe (aktywne – erodujące i ustabilizowane z zaroślami), wydmy, mierzeje odcinające lagunowe jeziora przymorskie, płytkie ujścia rzek. Typowo wykształcony układ pasowy biotopów obejmuje pas wód przybrzeżnych, plażę z ugrupowaniami organizmów psammofilnych oraz pasami kidziny, inicjalne stadia wydmy białych, wydmy szare z roślinnością niską, wydmy ustabilizowane porośnięte borami bażynowymi, zagłębienia międzywydmowe z mokradłami. Na zapleczu pasa wydmy kompleksy lasów bagiennych i łęgowych częściowo na podłożu torfowym: wokół jeziora Liwia Łuża, między Włodarzą a Mrzeżynem, na południowy-wschód od Dźwirzyna i południowy-wschód od Kołobrzegu. Charakterystycz-

nym elementem pasa brzegowego są jeziora lagunowe, oddzielone od morza wąskim pasem mierzei: Resko Przymorskie i Liwia Łuża. Na obrzeżach pradoliny obserwuje się rozwój zarośli z udziałem woskownicy europejskiej. Rozległe mszarne torfowiska typu bałtyckiego rozwinęły się w pasie nadmorskim ze względu na korzystne warunki klimatyczne.

Ostateczne granice ostoi zostaną określone wraz z uchwaleniem planu ochrony, natomiast wstępne propozycje granic obszaru wyznaczają następujący udział powierzchni obszaru w gminie:

Karnice	9,5%	Kołobrzeg	6,6%
Rewal	17,0%	Kołobrzeg	12,2%
Trzebiatów	42,4%	Ustronie Morskie	10,7%

Przeгляд najważniejszych siedlisk przyrodniczych i ich udziału w powierzchni obszaru (%) kwalifikujących ostoję zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Komisji Europejskiej 92/43/EEC:

bagienne solniska nadmorskie	1,00
laguny	6,50
lasy mieszane na wydmach nadmorskich	5,00
nadmorskie wydmy białe	2,00
nadmorskie wydmy szare	4,00

Wolin i Uznam – projektowana powierzchnia ok. 35 132,9 ha

Formy ochrony przyrody istniejące: „Woliński Park Narodowy” – większa część ostoi oraz użytki ekologiczne: „Dzicze Uroczysko”, „Rosiczka”, „Szmanc”, „Jelenie Błota” i „Mokrzyckie Torfowisko”. Ponadto rezerваты prywatne „Karsiborska Kępa” i „Wyspy Bielawki”.

Ostoja według fizjograficznego podziału Polski (Kondracki 1980) stanowi samodzielną jednostkę fizyczno-geograficzną, tj. mezoregion wysp Uznam i Wolin. Charakterystyczne dla tego obszaru są wysokie klify oraz białe i szare wydmy. Najciekawsze ze zbiorowisk leśnych to buczyna pomorska i mieszane lasy bukowo-dębowo-sosnowe. Ciekawym fragmentem ostoi jest delta rzeki Świny, obejmująca naturalne i sztuczne kanały oraz liczne wyspy z torfowiskami, łąki, trzcinowiska i małe pola; są tam także płaty lasów olszowych. Obszar o niepowtarzalnych wartościach przyrodniczych skupiająca na swoim terenie rzadkie siedliska i związane z nimi fitocenozy, niejednokrotnie o zasięgu występowania tylko na jej obszarze. Na terenie obszaru leży ostoja ptasia o randze europejskiej Delta Świny E01.

Ostateczne granice ostoi zostaną określone wraz z uchwaleniem planu ochrony, natomiast wstępne propozycje granic obszaru wyznaczają następujący udział powierzchni obszaru w gminie: Międzyzdroje 17,3%, Wolin 28,0% i M. Świnoujście 30,0%.

Przegląd najważniejszych siedlisk przyrodniczych i ich udziału w powierzchni obszaru (%) kwalifikujących ostoję zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Komisji Europejskiej 92/43/EEC:

bagienne solniska nadmorskie	5,00
ciepłolubne buczyny storczykowe	2,00
duże płytkie zatoki	4,07
klify na wybrzeżu Bałtyku	2,00
nadmorskie wydmy białe	7,50
nadmorskie wydmy szare	8,00
nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika i wierzby piaskowej (z przewagą rokitnika)	1,50
wilgotne zagłębienia międzywydmowe	1,00

Wzgórza Bukowe – projektowana powierzchnia ok. 11 651,1 ha

Formy ochrony przyrody istniejące: Szczeciński Park Krajobrazowy „Puszcza Bukowa” z rezerwatami przyrody: „Zdroje”, „Bukowe Zdroje im. Tadeusza Dominika”, „Kołowskie Parowy im. Józefa Lewandowskiego”, „Buczynowe Wąwozy”, „Źródłiskowa Buczyna im. Jerzego Jacowskiego”, „Trawiasta Buczyna im. prof. Stefana Kownasa” oraz z użytkiem ekologicznym „Zgniły Grzyb” i z zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi: „Jezierzycze” i „Park Leśny w Strudze”.

Kompleks leśny pokrywający pasmo morenowych Wzgórz Bukowych (do 147 m n.p.m.).

Cały teren cechuje się bardzo zróżnicowaną rzeźbą terenu, wzgórza pocięte są dolinami i wąwozami, wiele bezodpływowych zagłębień wypełnionych jeziorami i torfowiskami mszarnymi. Zdecydowanie dominują buczyny żyzne i kwaśne. Atrakcyjność obszaru podkreślają liczne źródła, pomnikowe drzewa i głązy narzutowe. Puszcza Bukowa jest wyjątkowym w skali ponadregionalnej obiektem przyrodniczym przede wszystkim ze względu na ogromną powierzchnię bardzo zróżnicowanych lasów bukowych. Występuje tu cała gama zbiorowisk leśnych z dominacją buka w drzewostanie, od różnych postaci kwaśnych buczyn i fitocenozy

z roślinnością typową dla kwaśnych lasów bukowo-dębowych, poprzez uboższe warianty buczyny niżowej z masowo występującą *Festuca altissima*, żyzne buczyny z pełnym zestawem masowo występujących gatunków charakterystycznych dla niżowych siedlisk tego typu, po bogate florystycznie buczyny źródliskowe i zbiorowiska o charakterze łąkowym.

Ostateczne granice ostoi zostaną określone wraz z uchwaleniem planu ochrony, natomiast wstępne propozycje granic obszaru wyznaczają następujący udział powierzchni obszaru w gminie: Gryfino 2,5%, Stare Czarnowo 76,5%, Kobylanka 2,8% i M. Szczecin 18,2%.

Przeгляд najważniejszych siedlisk przyrodniczych i ich udziału w powierzchni obszaru (%) kwalifikujących ostoję zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Komisji Europejskiej 92/43/EEC:

kwaśne buczyny	20,00
lasy łąkowe i nadrzeczne zarośla wierzbowe	5,00
żyzne buczyny	55,00

Ujście Odry i Zalew Szczeciński – projektowana powierzchnia ok. 44 743,7 ha

Formy ochrony przyrody istniejące: rezerваты przyrody „Czarnocin” i „Białodrzew Kopicki”.

Zalew położony u ujścia rzeki Odry obejmujący również jej dolny odcinek. Przy wylotach ramion ujściowych wód Zalewu rozwijają się delty wsteczne powstające w trakcie wlewania się wody morskiej do jego akwenu, co ma miejsce podczas sztormów. 75% ostoi to laguna, siedlisko priorytetowe Dyrektywy Siedliskowej. Torfowe obszary Basenu Czarnocińskiego zaproponowane do ostoi są miejscem występowania wielu prawnie chronionych bądź rzadkich gatunków roślin, m.in. *Myrica gale*, *Drepanocladus vernicosus*, *Osmunda regalis*, *Lonicera periclymenum*, *Gentiana pneumonanthe*, *Gymnadenia conopsea*, *Sonchus paluster*, a także licznych mchów brunatnych i torfowców. W rejonie Mioszowa, w zachodniej części Zalewu, występuje zjawisko abrazji klifowego brzegu – klif żywy. Zalew Szczeciński ma kluczowe

znaczenie dla ichtiofauny regionu, a także Polski. Akwen ten położony jest na styku dwu różnorodnych środowisk: słodko- i słonowodnego – estuarium. Wody Zalewu odznaczają się dużym zagęszczeniem organizmów dennych, zwłaszcza ohotkowatych *Chironomidae*, skąposzczetów *Oligochaeta* i mięczaków.

Ostateczne granice ostoi zostaną określone wraz z uchwaleniem planu ochrony, natomiast wstępne propozycje granic obszaru wyznaczają następujący udział powierzchni obszaru w gminie:

Stepnica	32,4%	Nowe Warpno	20,1%
Międzyzdroje	11,8%	Police	3,6%
Wolin	9,8%	M. Świnoujście	17,4%

Przeгляд najważniejszych siedlisk przyrodniczych i ich udziału w powierzchni obszaru (%) kwalifikujących ostoję zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Komisji Europejskiej 92/43/EEC:

laguny	75,00
morskie ławice małży	1,50
płytkie ujścia rzek	5,00
starorzecza i inne naturalne eutroficzne zbiorniki wodne	4,00